

Una fe de perdedors

Dll, 11/10/2021 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

El diable, allà al desert, li va proposar a Jesús de ser un Messies guanyador. I Jesús va dir que no, i va optar per ser un perdedor. Aquest és, em sembla, un bon resum d'aquell sorprenent episodi evangèlic de les temptacions, que trobem a Mateu 4,1-17 i a Lluc 4,1-13.

Després, a Marc 8,35-36, Jesús generalitza el plantejament i diu, com a consigna per als seus seguidors: "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà. ¿Què en treu l'home de guanyar tot el món si perd la vida?". El mateix text, amb variants, es troba a Mateu 16,25-26a. I a Lluc 9,24-25 també el trobem, però més explicat. Diu: "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà. ¿Què en treu l'home de guanyar tot el món si es perd o es destrueix a ell mateix?".

(Permeteu-me una nota de traducció. Abans s'acostumaven a traduir així les paraules de Jesús a l'evangeli de Marc: "Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà. ¿De què li serveix a un home guanyar tot el món si perd la seva ànima?". I quedava clar que en una banda hi havia la vida en aquest món i en l'altra l'ànima que pot anar al cel o a l'infern. I no. El que aquí es tradueix primer per "vida" i després per "ànima", en l'original grec és la mateixa paraula, "*psykhé*", que vol dir la vida de cada persona, la seva realitat personal. Tanco la nota).

Guanyar i perdre, guanyadors i perdedors. En anglès, "*winners*" i "*losers*". I ara ens trobem que als Estats Units, país de cultura fundacional cristiana i on l'afirmació de la fe és present a tot arreu, resulta que la paraula "*loser*" ha esdevingut, de fet, un insult. Hi va ajudar molt Donald Trump, a consolidar aquest plantejament vital. Ell, de fet, tenia com a obsessió bàsica ser un "*winner*". Però no és només cosa d'ell, sinó que ve de molt abans. L'èpica de la colonització del territori, i una determinada versió protestant del cristianisme deuen ser els fonaments profunds d'aquest plantejament, que cada cop apareix més explícit, sense cap contenció.

I, com tot el que passa als Estats Units, ja ens està colonitzant també a nosaltres. De fet, aquest plantejament forma part de les tendències més arrelades de l'ésser humà, que Jesús es va dedicar a combatre amb gran dedicació i sent alhora exemple que hi havia una altra manera de viure que era la que realment humanitzava.

Es tracta, diu Jesús, no de buscar de salvar la vida, o sigui, de tenir èxit amb la pròpia vida, o sigui, de ser un "*winner*", sinó de perdre la vida pel seguiment del seu camí, que és el seguiment de l'Evangeli. ¿De què serveix guanyar el món sencer, o sigui, de ser un "*winner*" total, si un acaba perdent la pròpia vida? ¿I què vol dir perdre la vida? Ho explica Lluc: vol dir perdre's o destruir-se un mateix.

El text té com a horitzó, certament, la vida després de la mort. Però alhora, perdre's, o destruir-se un mateix, són coses que ja passen ara, que ja s'experimenten ara. Tenir com a objectiu guanyar segons els criteris d'aquest món no humanitza, no fa feliç en el fons d'un mateix, sinó que fa malbé, destrueix. En

canvi, seguir el camí de Jesús i de l'Evangeli és el que fa digna i valuosa la vida, encara que, així, un sigui vist com un perdedor. O, com a mínim, com algú que no té interès a ser un guanyador, que més o menys ve a ser el mateix. Esclar que això, el creure que la humanització i la felicitat es troben en el camí de Jesús i de l'Evangeli no es pot demostrar, evidentment, sinó que es juga en el nivell de les opcions, conviccions i experiències profundes de cada persona.

¿Vol dir aquest plantejament que un no ha de tenir objectius a la vida, metes humanes a aconseguir? No, esclar, no vol dir això. Però sí que vol dir que un sempre haurà d'examinar-se a si mateix i preguntar-se si la pròpia forma de vida i el conjunt de les pròpies prioritats estan pensades des del criteri del seguiment de Jesús i de l'Evangeli, o si en canvi, per acció o per omissió, aquest seguiment queda reduït només a determinades parcel·les de la vida i no arriba a impregnar-la tota.